

12.11.2016

דבר המנהלת החטיבה העליונה לטקס יום הזיכרון ליצחק רבין – תשע"ז

לפני עשרים ואחת שנה הייתי מש"קית הוראה בצבא. לא הייתי בעצרת השלום. ישבתי בבית עם כמה חברים וראינו את העצרת בטלוויזיה. לאחר שלוש היריות נסעתי הביתה ובדרך שמעתי את איתן הבר מודיע על מותו של יצחק רבין. אנשים עצרו את נסיעתם ויצאו מהמכוניות. הרגשנו שהעולם מתמוטט עלינו. הרגשנו ששום דבר לא יהיה יותר כשהיה.

מאז אותו ערב, עברו עשרים ואחת שנה. העולם לא התמוטט אבל השתנה. אני רוצה להשתמש בהזדמנות של היום הזה לדבר עלינו ועל המחויבות שלנו לחברה שבה אנחנו חיים. המחויבות להיות אנשים טובים יותר שמסוגלים להסתכל סביבם ולראות גם את החלש והנזקק, אנשים שמסתכלים קדימה ומקדמים חברה צודקת שראוי וכדאי לחיות בה, אנשים שמתנגדים לכל אי צדק ויודעים להביע את דעתם בצורה מכבדת ומכובדת.

דווקא היום חובה עלינו לחזור ולהזכיר שוב ושוב את האמיתות הבסיסיות המהוות יסוד לכל חברה דמוקרטית. הראשונה היא שלכל אדם ללא הבדל דת, גזע, מין או נטייה מינית ישנן זכויות יסוד הניתנות לו מעצם היותו אדם כאשר המרכזיות הן הזכות לחיים, לחרות, לשוויון ולכבוד ותפקידה הראשוני של המדינה הוא להגן ככל יכולתה על זכויות אלו.

והשנייה היא שיהיו המחלוקות בינינו עמוקות וכואבות ככל שיהיו, בחברה דמוקרטית הכרעה והחלטה יכולות להיות מושגות אך ורק באמצעות שיח, ויכוח או הצבעה. אלימות מכל סוג שהוא לעולם, אבל לעולם, איננה אחת מדרכים אלו.

אני רוצה להאמין שאנחנו בבית הספר מוכיחים לכם שכדאי להיות טובים יותר ולא רק צודקים יותר.

תודה רבה

הילה הררי
מנהלת חטיבה עליונה
בעמקים-תבור